

D E C I Z I E

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Moiseeva împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu și a fost menținută hotărârea din 04 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 20 octombrie 2017 reclamanta Svetlana Moiseeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei în mărime de 8500 de euro, dobânzii de întârziere în cuantum de 7146,70 de euro și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

În motivarea acțiunii reclamanta Svetlana Moiseeva a indicat că din anul 2004 muncește și locuiește în Italia.

Reclamanta a susținut că în anul 2009, în calitate de împrumutător i-a împrumutat lui Sacara Mihail, în calitate de împrumutat, suma de 10000 de euro, pe un termen de 2 ani.

Reclamanta a punctat că la 17 septembrie 2009, întru confirmarea recepționării împrumutului, Mihail Sacara i-a eliberat declarația, prin care a confirmat primirea de la ea a sumei de 10000 de euro, cu titlu de împrumut, cu obligația de a-i restitui în termen de 2 ani.

Reclamanta a precizat că la data scadenței împrumutului, Mihail Sacara i-a comunicat că are niște probleme financiare și deoarece la acel moment nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, a menționat că îi va restitui împrumutul când va reveni vara acasă.

Reclamanta a menționat că la 19 iunie 2014 Mihail Sacara i-a restituit doar suma în mărime de 1000 de euro, menționând că nu poate să-i restituie toată suma împrumutată, deoarece i-a investit într-o afacere, iar la revenirea sa acasă în concediu, îi va restitui suma restantă.

Reclamanta a relevat că la 10 iunie 2016, Mihail Sacara i-a mai restituit din datorie suma de 500 de euro, urmând ca suma restantă să-i fie restituită a doua zi, adică la 11 iunie 2016. Când s-a prezentat a doua zi, ei s-au certat, respectiv pîrîtul a dat-o afară din casă și nu i-a permis să se folosească de odaia sa din apartament.

Reclamanta a relatat că la 11 iunie 2011 a depus o plângere pe faptele relatate supra, iar în urma examinării acesteia, organele de drept i-au recomandat să se adreseze în instanța de judecată.

Reclamanta a învederat că la 10 iunie 2016, Mihail Sacara a acumulat o datorie în mărime de 8500 de euro. Totodată, ținând cont de faptul că împrumutul nu i-a fost restituit în termen, dispune de dreptul de a solicita de la pârât restituirea împrumutului, precum și a dobânzii de întârziere în mărime de 7416,70 de euro.

Reclamanta a notat că la revenirea sa în Republica Moldova, a expediat în adresa lui Mihail Sacara somația, prin care a solicitat pe cale amiabilă soluționarea situației create și restituirea sumei restante. Astfel, deși somația menționată a fost recepționată de ultimul, obligația de restituire a sumei restante nu a fost executată.

Reclamanta consideră că neachitarea datoriei este făcută cu rea-credință de către pârât, or acesta continuă să se folosească de mijloace financiare străine și la acest moment.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul lui Sacara Mihail în beneficiul său a sumei de 8500 de euro, cu titlu de împrumut și a sumei de 7 416,70 de euro cu titlul de dobândă legală, sau echivalentul acestor sume în lei moldovenești conform ratei BNM, precum și a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 04 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de Svetlana Moiseeva și a fost încasat din contul lui Mihail Sacara în beneficiul Svetlanei Moiseeva suma de 8500 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării, cu titlu de datorie la împrumut, suma de 7416,70 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada de întârziere de la 18 septembrie 2011 - 28 august 2017 și suma de 9757 de lei, cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, suma de 3240 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 2158,61 de lei, cu titlu de cheltuieli de executare a actelor judiciare (f.d. 90, 96-99).

Prin decizia din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu și a fost menținută hotărârea din 04 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

La 08 aprilie 2019 Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depusă de Svetlana Moiseeva.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu a menționat că instanțele ierarhic inferioare au dat o aprecie arbitrară

probelor administrate, au interpretat în mod eronat legea și au aplicat în mod eronat normele de drept procedural, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții nefondate.

Recurentul Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu a indicat că instanțele ierarhic inferioare au pus la baza hotărârilor sale ca probă exclusivă doar poziția intimatei Svetlana Moiseeva, ignorând totalmente probele materiale anexate la dosar.

Recurentul Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu a precizat că faptul că declarația de împrumut este una falsă este confirmat și prin certificatul notarului Nina Avram. Mai mult ca atât, reclamanta nu a prezentat originalul declarației de împrumut, deși a putut să o solicite de la organul de urmărire penală. De asemenea, pe declarația de împrumut nu este aplicată semnătura sa.

La 17 mai 2019 în adresa intimatei Svetlana Moiseeva a fost expediată copia recursului declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu (f.d. 218).

La 14 iunie 2019 Svetlana Moiseeva, reprezentată de Iurie Nichitoi a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu ca inadmisibil sau respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe (f.d. 227-227).

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Cod de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 28 august 2019 a considerat recursului declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Examinând recursul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu articolul 441 din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin prisma art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor

de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Actele cauzei confirmă faptul că la 20 octombrie 2017 reclamanta Svetlana Moiseeva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei în mărime de 8500 de euro, ce rezultă din declarația din 17 septembrie 2009, dobânzii de întârziere în cuantum de 7146,70 de euro și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6).

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanță prin hotărârea din 04 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a admis acțiunea depusă de Svetlana Moiseeva și a încasat din contul lui Mihail Sacara în beneficiul Svetlanei Moiseeva suma de 8500 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării, cu titlu de datorie la împrumut, suma de 7416,70 de euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial al BNM la momentul executării, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada de întârziere de la 18 septembrie 2011 - 28 august 2017 și suma de 9757 de lei, cu titlu de cheltuieli de plată a taxei de stat, suma de 3240 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 2158,61 de lei, cu titlu de cheltuieli de executare a actelor judiciare.

Judecând pricina în ordine de apel, instanța de apel a conchis asupra necesității respingerii apelului declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu și menținerii hotărârii din 04 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată din 18 aprilie 2018 reprezentantul apelantului a recunoscut că pîrîtul a primit suma de 10000 de euro.

De asemenea, instanța de apel a conchis că primirea banilor este confirmată și prin copia declarației întocmite de Mihail Sacara. De altfel, întocmirea acestei declarații de către Mihail Sacara a fost constatată și prin ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal.

Cu referire, la termenul de prescripție extinctivă, instanța de apel a menționat că, acesta a fost întrerupt, ca urmare a recunoașterii de către Mihail Sacara a datoriei și rambursării parțiale în două tranșe a acesteia la 19 iunie 2014 și 10 iunie 2016. Astfel, termenul de prescripție a început a curge din nou și anume de la ultima achitare a datoriei de către Mihail Sacara.

Instanța de recurs conchide, însă că, atât prima instanță cât și instanța de apel au încălcat normele de drept material și procedural, din următoarele considerente.

Totodată, Colegiul lărgit va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept relevante speței, pe care le va aplica în redacția anului 2009. Or, conform articolului 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Ab initio, instanța de recurs evidențiază că pe parcursul examinării cauzei pîrîtul Mihail Sacara a invocat omiterea termenul de prescripție extinctivă de către reclamanta Svetlana Moiseeva, iar instanțele ierarhic inferioare au menționat că termenul de prescripție a fost întrerupt, ca urmare a recunoașterii de către Mihail Sacara a datoriei și rambursării parțiale în două tranșe a acesteia la 19 iunie 2014 și 10 iunie 2016. Astfel, termenul de prescripție a început a curge din nou și anume de la ultima achitare a datoriei de către Mihail Sacara.

La acest capitol, instanța de recurs învederează că art. 275 alin. (1) lit. a) Cod civil, prevede că cursul prescripției extinctive se suspendă pentru cererile dintre soți - pe durata căsătoriei.

Din explicațiile părților date în cadrul examinării cauzei, rezultă cert că tranzacția de împrumut a fost încheiată în timpul căsătoriei, însă din conținutul acestora nu poate fi determinat data înregistrării desfacerii căsătoriei dintre litiganți.

Totodată, din ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 13 septembrie 2013, rezultă că soții Svetlana Moiseeva și Mihail Sacara, au divorțat în anul 2011, fără a fi indicată și data înregistrării desfacerii căsătoriei dintre aceștia (f.d. 168).

În circumstanțele descrise, se constată că instanțele ierarhic inferioare au omis cu desăvârșire să stabilească cu certitudine când a fost desfăcută căsătoria dintre soții Svetlana Moiseeva și Mihail Sacara, pentru a stabilit începutul curgerii termenului de prescripție extinctivă, respectiv instanța de recurs este în imposibilitate să verifice corectitudinea soluției instanței de apel referitoare la faptul că termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt, ca urmare a recunoașterii de către Mihail Sacara a datoriei și rambursării parțiale în două tranșe a acesteia la 19 iunie 2014 și 10 iunie 2016.

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că recunoașterea datoriei de către împrumutat, confirmă valabilitatea contractului de împrumut, indiferent de suma împrumutului, doar dacă actul prin care se face recunoașterea datoriei este semnat de către împrumutat.

În această ordine de idei, instanța de recurs învederează că, ulterior identificării în afara oricărui dubiu de către instanța de apel când a fost înregistrată desfăcerea căsătoriei dintre soții Svetlana Moiseeva și Mihail Sacara, aceasta urmează să dea apreciere prin prisma art. 195 alin. (1) Cod civil și recipiselor din 19 iunie 2014 și 10 iunie 2016, semnate doar de Svetlana Moiseeva, prin care ultima a indicat că a primit de la Mihail Sacara sumele de 1000 de euro și 500 de euro din suma împrumutată de 10000 de euro (f.d. 13,14).

În continuare, instanța de recurs evidențiază că prin prezenta acțiune, Svetlana Moiseeva a solicitat încasarea de la Mihail Sacara a datoriei în mărime de 8500 de euro, ce rezultă din declarația din 17 septembrie 2009, dobânzii de întârziere în cuantum de 7146,70 de euro și a cheltuielilor de judecată.

Din copia certificată de către reclamanta Svetlana Moiseeva, pe propria răspundere a declarației din 17 septembrie 2009, rezultă că Mihail Sacara a împrumutat 10000 de euro de la soția sa Svetlana Moiseeva, pe un termen de doi ani (f.d. 11).

Conform procesului-verbal de ridicare din 13 august 2013, organul de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani a dispusă ridicarea următoarelor documente: declarația din numele lui Mihail Sacara în original, dovada transferurilor de bani – 3 file și copia contractului de vânzare-cumpărare – 2 file (f.d. 12).

Potrivit procesului-verbal a organului de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani din 13 august 2013, Svetlana Moiseeva a solicitat atragerea la răspundere penală a fostului soț Mihail Sacara, din motiv că în perioada 2009-2010, prin înșelăciune și anume prin falsificarea declarației din 17 septembrie 2009, precum că a autentificat-o notarial, a dobândit de la ea suma de 7000 de euro, adică 116000 de lei, prin ce i-a cauzat un prejudiciu considerabil (f.d. 167).

Prin ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale și clasarea procesului penal din 13 septembrie 2013, a fost dispusă refuzarea în începerea urmăririi penale pe

cazul înregistrat în R-1 a IP Buiucani, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și a fost clasat procesul penal (f.d. 168).

Potrivit răspunsului nr. 19 din 01 octombrie 2018, notarul Nina Avram a menționat că nu a legalizat și nici nu a înregistrat în Registrul notarial declarația cu nr. 38395 la data de 17 septembrie 2009, depusă de Mihail Sacara (f.d. 131).

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, conform art. 210 alin. (1) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice și persoanele fizice și dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depășește 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.

Prin urmare, Colegiul statuează că legislația în vigoare nu prevede necesitatea autentificării notărilor a tranzacțiilor de împrumut, doar dacă părțile nu prevăd altfel. În litigiul dedus judecătii, fiind suficientă întocmirea unui asemenea act juridic în formă scrisă.

Conform art. 167 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, la cererea de chemare în judecată se anexează documentele care certifică circumstanțele pe care reclamantul își întemeiază pretențiile și copiile de pe aceste documente pentru pârâți și intervenienți, dacă aceștia nu dispun de ele.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar conform art. 122 alin. (1) al aceluiași act normativ, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Art. 138 alin. (4) Cod de procedură civilă, prevede că înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original și când, ca urmare a soluționării cauzei, înscrisul își pierde efectul juridic sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Cu toate acestea, Colegiul constată că la materialele cauzei lipsește originalul declarației din 17 septembrie 2009, deși acesta urma a fi anexat și examinat în cadrul soluționării litigiului, or ca urmare a examinării cauzei, înscrisul menționat își pierde efectul juridic.

În această conjunctură, Colegiul relevă că în conformitate cu art. 9 Cod de procedură civilă, instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sînt stabilite de prezentul cod și de alte legi. Instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntîmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărîri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Contrar prevederilor legal citate, în pofida rolului diriguitor al instanței judecătorești prima instanță și instanța de apel nu au dispus întru respectarea principiului nemijlocirii și contradictorialității prevăzut de art. 25, 26 Cod de procedură civilă, prezentarea în original a declarației din 17 septembrie 2009, adică instanțele de judecată au soluționat litigiul dedus judecății, fără ca aceasta să fie prezentată și cercetată în instanța de judecată, cu toate că reclamata Svetlana Moiseeva însăși a invocat că această declarație este falsificată, iar recurentul a invocat că nu a aplicat semnătura pe această declarație.

Așadar, instanțele ierarhic inferioare s-au pronunțat fără examinarea efectivă a originalului declarației din 17 septembrie 2009, circumstanțe ce impun casarea deciziei recurate cu restituirea cauzei pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, or la judecarea cauzei au fost încălcate cerințele art. 130 alin. (1) coroborate cu art. 239 Codul de procedură civilă, care expres prevăd că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

De altfel, instanțele ierarhic inferioare au admis acțiunea reclamantei/intimată Svetlana Moiseeva, în lipsa unui act confirmativ care să probeze că ultima nu a putut obține înscrisul menționat fără concursul instanței de judecată și nici nu a cerut ca instanța de judecată să solicite de la organul de urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Buiucani originalul declarației din 17 septembrie 2009.

Distinct acestor circumstanțe, Colegiul menționează că pentru a fi stabilită veridicitatea a ceea ce se pretinde în prezenta acțiune, instanța de apel trebuia să dea apreciere faptului că suma de 10000 de euro a fost acordată lui Mihail Sacara de către soția sa Svetlana Moiseeva, în timpul căsătoriei, iar în conformitate cu prevederile art. 371 alin. (2) Cod civil, orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară. Respectiv, instanța de apel urmează să stabilească dacă banii acordați de Svetlana Moiseeva cu titlu împrumut soțului Mihail Sacara era proprietate personală a Svetlanei Moiseeva.

Aceste aspecte indică la examinarea superficială de către instanța de apel a cauzei cu care a fost investită. Iar, în consecință, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor constatate. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu să se limiteze de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, a subliniat că Convenția nu reglementează regimul probelor, ca atare (Mantovanelli împotriva Franței, pct. 34). Admisibilitatea probelor și aprecierea acestora sunt în primul rând de competența dreptului intern și a instanțelor naționale [García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 28]. Situația este similară în ceea ce privește forța probatorie și sarcina probei [Tiemann împotriva Franței și Germaniei

(dec.)). Tot instanța națională este cea care apreciază utilitatea probelor propuse [Centro Europa SRL și Di Stefano împotriva Italiei (MC), pct. 198].

Cu toate acestea, conform Convenției, caracterul echitabil al procedurii este evaluat în lumina întregii proceduri, în special a modului în care au fost colectate probele [Elsholz împotriva Germaniei (MC), pct. 66]. Prin urmare, trebuie să se asigure că mijloacele de probă au fost prezentate astfel încât să asigure un proces echitabil (Blucher împotriva Republicii Cehe, pct. 65).

Erorile primei instanțe și a instanței de apel în ordine de recurs nu sunt posibile de corectat, deoarece nu se admite administrarea de noi dovezi în instanța de recurs.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide asupra necesității admiterii recursului și casării deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate supra, creând condiții obiective și reale participanților la proces și rejudecând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale ale litigiului dedus judecării.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Mihail Sacara, reprezentat de avocatul Vasile Pruteanu împotriva deciziei din 14 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Moiseeva împotriva lui Mihail Sacara cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan